

Bilag 1.

Til det nedsatte Udvalg angaaende Revisionen af Militærinvalideloven.

Da jeg af Rigsdagsforhandlingerne ser, at Militærinvalideloven er fremme til Revision og gaaet i Udvalg i Landstinget, henvender jeg mig til det højtærede Udvalg med følgende, som jeg haaber, at der vil blive taget Hensyn til.

Jeg ser til min store Forbavselse, at Socialministeren arbejder hen til at faa os ind under den store Socialreform, hvor jeg ikke kan indse, at vi Militærinvalider hører hjemme; vi er de eneste af Statens Tjenestemænd, som er tvangsindkaldt til Statens Tjeneste uden Løn, og naar vi ved den Tvangsindkaldelse uforskyldt bliver invalide for Livstid, bør vi ligesom de øvrige af Statens Tjenestemænd have vor Invalideforsørgelse, for vort Vedkommende fra Militærvæsenet, der har vi Arbejdet, og der mener jeg, at vi stadig hører hjemme, saa længe som Danmark opretholder sit Militærvæsen.

Om Militærvæsen er nødvendigt, skal jeg ikke berøre; men det er jo beregnet til at værne vor Grænse og dæmpe de indre Uroligheder, saafremt det skulde gøres nødvendigt, i det sidste Tilfælde staar Politiet jo i Linien og vi Soldater i Reserven, og saa hører vi vel nok til Statens Tjenestemænd.

Jeg ser af „Vejle Amts Folkeblad“ følgende: De nuværende Militærinvalider vil jo nok blive utilfredse med Nyordningen — og spørger: skal det forstaas med, at vi skal skæres yderligere ned? I 1927 blev vi skaaret ned med 25 pCt., til Trods for, at Officerer fra Kaptajner og opad samtidig fik 400 til 600 Kr. i aarlig Forhøjelse ved Lønningskommissionens Betænkning, for vi hører jo dog til samme Gren inden for Militærvæsenet, Statens Tjenestemænd.

Men jeg haaber ikke, at Militærinvaliderne skal sidestilles med Invalidere nedyderne, da vi jo bliver Invalider i Værnepligtsalderen, det vil sige i 20 Aars Alderen, medens Invaliderenyderne jo kan være over 50 Aar, inden Invaliditeten indtræder.

Samtidig henstilles til det højtærede Udvalg, da nu Militærinvalideloven skal revideres, at det bliver saaledes, at Enker efter Militærinvalider kan oppebære en Del af Forsørgelsen, hvad jo ikke er muligt i dens nuværende Form, medmindre der har været indgaaet Ægteskab forinden Indkaldelsen til Aftjening af Værnepligten. Men da Værnepligten falder i 20 Aars Alderen og den danske Lov forbyder Indgaaelse af Ægteskab før 21 Aars Alderen, kan nævnte Paragraf jo aldrig komme i Anvendelse, hvilket nu bør ændres, saa vi er ligestillet med de øvrige af Statens Tjenestemænd.

En Slutbemærkning angaaende min egen Person! Var fra 9 til 23 Aars Alderen udelukkende paa Havet ved Fiskeri, havde i dette Tidsrum anskaffet mig Motorbaad, flere store Bundgarn med flere Redskaber og en lille Kapital ved Siden af, havde et Jernhelbred, aldrig søgt Læge eller faaet en Draabe Medicin — blev saa indkaldt til at aftjene min Værnepligt som Infanterist, paadrog mig derved min Invaliditet, som medførte, at jeg maatte afstaa mine Redskaber, bort fra mit Erhverv og saaledes bort fra min gyldne Løbebane, et ødelagt Helbred for Fremtiden med evig Sygdom og Lidelser. Har oppebaaret 1 600 Kr. i Forsørgelse, i 1927 nedskaaret med 25 pCt. til 1 200 Kr., hvad jeg haaber maa blive mig tilstaaet aarligt i Fremtiden. Skal Forsørgelsen længere ned, maa jeg søge Kommunen eller Fattigvæsenet, men det vilde jo være en Skamplet for det danske Militærvæsen, for har Landet Raad til at opretholde Militær, maa det ogsaa have Raad til at give sine Militærinvalider en *anstændig* Forsørgelse.